

Тема на броя: Училищен конкурс „Бог е любов“

Мото: „Не е важно дали има Бог, важно е да живеем така, сякаш Го има.“

Йордан Радичков

Вътрешноучилищен конкурс „Бог е любов“

Конкурсът организиран от ученическия парламент приключи на 20 февруари.

Конкурсна комисия:

1. г-жа Почеканова – преподавател по изобразително изкуство
2. г-жа Дамянова – преподавател по български език и литература
3. г-жа Димитрова – преподавател по български език и литература
4. г-жа Стоянова – преподавател по философия
5. г-жа Миланова – педагогически съветник
6. Вяра Руменова – ученичка от 9^г клас
7. Юлиан Димитров – ученик от 9^е клас

Комисията определи следните награди:

I. Литературно есе

1. Ралица Цветанова – 9^е клас – 1^{во} място
2. Божидар Христов – 8^г клас – 2^{ро} място
3. Цветан Симеонов – 8^б клас – 2^{ро} място
4. Лъчезар Енчев – 3^{то} място

II. Философско есе

1. Петър Райков – 11^в клас – 1^{во} място
2. Мариан Демирев – 11^в клас – 2^{ро} място
3. Симона Йосифова – 11^а клас – 3^{то} място

III. Стихотворения

1. Никола Руменов – 8^в клас 1^{во} място
2. Катрин Хоанг 8^в клас 2^{ро} място

IV. Рисунки

1. Теодора Атанасова – 8^д клас 1^{во} място
2. Мариела Стойчева – 8^а 1^{во} място
3. Мартин Живачев – 8^д клас 2^{ро} място
4. Янка Гилкова – 8 клас 2^{ро} място
5. Антония Пламенова – 8^г клас 2^{ро} място

6. Златина Чудомирова – 8^а клас – 2^{ро} място
7. Валентин Асенов – 8^в клас – 2^{ро} място
8. Стоян Георгиев – 8^г клас – 2^{ро} място
9. Мария Виденова – 8^в клас – 3^{то} място
10. Виржиния Банева – 8^д клас – 3^{то} място
11. Антония Танчева – 8^а клас – 3^{то} място
12. Вероника Цветкова – 8^д клас – 3^{то} място
13. Катрин Хоанг – 8^в клас – 3^{то} място
14. Никол Кръстева – 8^в клас – 3^{то} място
15. Яна Кранева – 8^д клас – 3^{то} място

Ученическият парламент изказва благодарност за масовото участие на ученици в конкурса, както и на преподавателите от комисията, за тяхната компетентна помощ при оценяването на творбите. Всички творби са предадени на Регионалния инспекторат, за да участват в конкурса на национално ниво.

Пожелаваме на всички участници успех както сега, така и в бъдещите им творчески изяви!

Бог е любов

Луната, както обикновено, стоеше на мястото си високо в тъмното небе и лениво разглеждаше замрелите същества на Земята. Всяка нощ тя се чудеше на хората-как успяваха да преглътнат препятствията и затрудненията, които баща и' поставяше пред тях. Всека нощ, хората застиваха и се отпускаха в съня си, като пренебрегваха проблемите и Луната си мислеше, че това не е нормална реакция, нормално поведение...защо ли? Защото тя никога не спеше, затвореше ли очи-това бе само, за да се размине с брат си,Слънцето,и отново ги отваряше,за да продължи да пръска ярката си светлина към спящия свят долу.

- Здравей!-чу отново тихия глас Луната и се обърна към малката спретната къща в едно затънтено селце някъде накрай хоризонта.

- Здравей и на теб.

- Би ли ме прибрала под своите ласки само още една нощ?-попита момичето и големите му тъмни очи светнаха с искрата на надежда.

- Така каза и последния път, -подсмихна се леко небесното тяло -но мисля, че тази вечер имам нуждата от компания. Ще ми разкажеш ли още нещо за вашия свят?

- Разбира се.

Фигурата на момичето се отразяваше на бледата светлина, която струеше от лампата в стаята и ясно можеше да се забележат нежните и' и изящни черти. Слабият полъх на нощния вятър се заигра с косите и' и позволи на светлината да разкрие техния тъмен кафяв цвят. В мига, в който девойката протегна ръце нагоре, се появи слабо сияние и силуета се заличи от рамката на прозореца.

- Защо реши да се върнеш и днес? -попита любопитната Луна.

- А, защо не?

Настъпи кратко мълчание, през което гостенката се настани по-удобно на мекия бял облак, върху който седеше и се отпусна в примамващите му обаятия.

- Днес не беше най-приятният за мен ден и точно сега не ми се спи... Какво искаш да ти разкажа, в замяна на твоята доброта?-тъмнокоската зарови ръце в косите си и позволи на една усмивка да си проправи път на лицето и'.

- Знаеш ли, чудех се защо вие, хората, търпите всичките непонятни трудности и болезнени проблеми? Какво ви държи така силни и вярващи? Как успявате да продължите напред, след като всичко което ви предлага животът е само една борба, която не води до нищо? Защо просто не се откажете?

Момичето впи искрящи очи в образа на новата си приятелка. В главата и' се въртяха точно същите въпроси, а сега трябваше да им даде отговор. Отговор, който щеше да представи не само за да зарадва Луната, но и за да помогне на самата себе си в преодоляването на голямото Нищо, което толкова много я притесняваше.

- Е, може би не съм най-подходящия човек, който да ти отговори...

- Ти си единственият човек, който може да го направи. Само ти идваш при мен, само ти споделяш.

- Добре, нека се опитам...Може би няма да разбереш всичко, което ти кажа, но силна се надявам, че ще усетиш нишката, която ни държи изправени. Онези слова, които изричат хората, за да дарят един миг на любов или щастие. Онези действия, които правим, за да изясним нещата, да разтопим ледовете или просто да се доближим до малката истина.

Всеки човек притежава чувства, знаеш, говорила съм ти за тях, и всеки човек осъзнава и разбира нуждата за живот, дарена ни от Сила, непонятна за нашите сетива. Всеки ден, когато отвори очи, човек се надява-съзнателно или не,той го прави.Така се ражда неосъзнатата вяра и така започва онази борба, с която се движим ръка за ръка до сетния си дъх.

Луната слушаше внимателно тихите думи на тъмнокосото момиче и малко по малко започваше да осъзнава смисъла, да разбира уникалната магия, която бяща и' и майка и' и бяха вложили в тези интересни и интригуващи създания-хората.

С изминаването на тези минути Луната продължаваше своя дълъг път към далечната шир и леко се местеше към следващата си цел. Лъчите и' продължаваха да гаят тъмата отдолу и неусетно се плъзгаха по хладната земя.

- Опитвам се да ти обясня, -продължи унесено тъмнокоската, че ние сме създадени, за да живеем, а животът от своя страна е Нещото, което ни дава сили да продължим, и едновременно с това ни отнема някои важни частици от равновесието в съдбата ни.

- Как може толкова младо момиче като теб да изрича такива слова? – попита заинтересувана Луната.
- Може би съм изпитала достатъчно от чувствата изграждащи живота ни, осъзнала съм много истини, които подкрепят неясното бъдеще и определено съм приела, че любовта е единствената реалност в тази нереална Вселена. Не знам дали Вие,небесните тела, изпитвате любов...,но силно се надявам да е така,защото това е една тръпка, която разкрива безкрайните възможности на съществуването ни. Ние черпим с пълни шепи от това чувство и разкриваме все повече измерения на нашето съществуване.
- А според теб какво е любов?
- Многопластово понятие е...,наслоено с множество други емоции и невероятни усещания,които го съпътстват. Ти имаш ли семейство, Луна?
- Разбира се! -усмихна се приятелски събеседничката и', но не уточни кои бяха нейните близки.
- Значи разбираш що е любов. Любов към родителите и семейството, към любимия и дори към онези непознати, които ти се усмихват щом срещнат погледа ти. Ето това е реалност...Любовта, която ни дава Бог и с която ние Му отвърщаме.
- Но тази любов ви наранява...защо просто не я оставите?
- Луна, а ти би ли оставила своето Небе?-запита с тих гласец тъмнокосата гостенка и протегна ръце към светлото сияние.

В миг силуета на момичето избледня и тя се озова отново сред тъмните стени на малката къща. Хвърли един последен поглед към необятното небе и се потопи в мрака на стаята си.

Луната разбра.... Сега сякаш бе усетила всичко, което стоеше в основата на тези така трудни за нея въпроси. Мисълта и' започна да препуска като вълна в бурен океан и точно както вълната се губи сред бездънните дълбини, така и отговорите на всички въпроси, които Луната зададе, се проявиха в съзнанието и'.

- Е, сега разбра ли защо майката ти, Съдбата, и аз сме толкова нужни на хората?- каза с дълбок и гърлен глас Бог.-Разбра ли защо ние сме всичко?

- Да! - отвърна усмихната кръглата Луна - Защото любовта е всичко. Защото Бог е любов!

Ралица Цветанова 9^е

„ БОГ Е ЛЮБОВ ”

Любовта във всичките и измерения е най-великото чувство на света. Тя е в основата на живота, защото човек е заченат от нея, ражда се с нея, живее и се развива окриляна от тази емоция и умира докоснат пак от нея, Целият живот на човек е посветен на вярата, надеждата и любовта. В основата на всичко е Бог.

„Бог е любов” и вярата в него прави смислен човешкия живот. Той ни обича постоянно и безусловно. Не се интересува от това богат ли си или си беден, вярващ или невярващ, силен или слаб, той винаги ще ни обича. Без значение какво сме направили, какво правим или какво ще направим. Божията любов не изисква. Тя е като слънцето, а то е за всички. Какво може да направи слънцето, ако държим вратите и прозорците затворени? Човек трябва да допусне Бог в сърцето си. Любовта не е просто да обичеш някого или нещо. Тя ни прави по-добри, състрадателни и милостиви, кара ни да сме в хармония със себе си и околния свят, да чувстваме, че сме живи и да знаем защо сме дошли на тази земя. В моменти на тъга и отчаяние вярата в Божията любов е тази, която ни дава сили да се справим и да продължим напред. Господ е създал света и хората в него, за да живеят в мир и любов. Сега този свят е различен. Забързани в сивото ежедневие, притиснати от проблеми и неволи, ние сякаш забравихме за човешките ценности, които толкова години са крепили света. Злобата, завистта, лицемерието, фалша и безверието трайно са се заселили в душите ни. Бог обича своите създания. Той не съди, не възпира, не ограничава и помни само доброто, което сме направили.

Бог не налага волята си, а само показва пътя и оставя човек сам да направи своя избор. Ако запазим вярата си, Неговата любов ще ни спаси. Той ще отвори очите и сърцата ни, ще ни напомни кои сме, защо сме кук и ще ни покаже верния път. Любовта и вярата в Бог ще спасят човечеството, ще направят хората по-човечни, а света в който живеем по-добър по-красив. Където и да отидем, в каквото и положение да изпадне трябва да знаем, че Бог е навсякъде и призовем ли ГО ще ни помогне.

Божидар Христов 8^с

Бог е любов

Дали Бог ни обича или ние не разбираме любовта му? Какво сме сгрешили, та Бог не ни помага в нужда? Дали не трябва първо да обичаме себе си, за да ни обича и помага Бог?

Когато някоя сутрин станем с усещането за радост и безгрижност и въобще не ни интересува какво ще ни се случи през деня, защото усещаме, че ще е нещо хубаво - това не е ли израз на Божията любов? Или денят е хубав, защото сме се наспали добре, сънували сме хубав сън, преди да си легнем сме запомнили някой труден урок и сме си мислели колко хубав и успешен ще е следващият ден? Дали Бог не помага само на тези, които искат да успеят в живота и се трудят за своя успех, а не на тези, които седят и очакват бог наготово да им сервира богатство и щастие? В живота не успяват ли точно тези хора, които не си седят, молейки се, а се трудят за своя успех? В днешно време навсякъде се говори, че „с мисъл човек постига всичко“. Бог може да ни помогне само чрез нашето желание за успех и щастие. Трябва да покажем, че имаме желание да се трудим и успеем сами, и тогава Той ще ни покаже любовта си, но не с чудо - например от небето да паднат много пари или да се събудим, заобиколени от всичко, за което сме си мечтали. Той ни помага по друг, неуловим за нас начин. Когато сънуваме и ни се присънят решения на проблеми, идеи за нещо, което да променим в живота си - по този начин Бог ни помага. Събитията, които ни се случват „напълно случайно“ всъщност са резултат от нашите мисли, осъществени чрез Него. Дали Бог е белобрад старец, лъч светлина, жена, дете или просто енергия, която усещаме, няма значение - за всеки човек Той изглежда по различен начин. Бог ни подсказва постоянно какво трябва да променим у себе си, за да бъдем по-добри хора - проблемът е, че рядко разбираме посланията му. Когато се разболеем, Той ни показва нещо - че трябва да помислим върху минали действия: какво сме казали, дали не сме наранили някого и още много неща, върху които трябва да размислим. Бог не ни наказва за нашите действия - той не е господар, а нещо („енергия, дете, жена, старец...“); което ни напътства в живота и ни помага да разберем и да поправим грешките си, за да се развием като трудолюбиви и достойни за любов хора.

За някого Бог може да съществува, а за друг да съществува само силата на мисълта. Всеки човек си има лично мнение дали оформя сам живота си с мисли, или Бог му помага. Но ако има Бог, който определя събитията в живота ни, то тогава ние сме пионки в Неговите ръце и съдбата ни е предопределена. Когато спорим с, някого нали именно Ние решаваме как ще постъпим - да се помирим с думи, да се сбием, да не му проговорим никога повече... Следователно Бог не определя какво ще се случи, а Ние с нашите мисли и желания оформяме света около нас!

Да помислим малко, Бог не помага ли на хора, които се чувстват влюбени и наистина са такива? Ако някой обича толкова силно някого, но този някой не знае, че въобще съществува живо същество, което наистина да го обича... Защо точно тогава не се намесва Бог? Защо не му покаже начина, по който да обича и следователно да бъде обичан? Защо Бог не чува силно биещото влюбено сърце, което очаква своя любим човек? Защо? Ами ако Бог не съществува и никога не е съществувал? Дали тъкмо нашата любов не определя събитията по света? Любовта между хората - заради нея творим, пеем, танцуваме, заради нея живеем! А не е ли точно това Бог - всичко, което чувстваме, докосваме ядем, пием, светът в който живеем! Това е Бог - енергията която е навсякъде, енергията, която свързва материята и чрез която ние живеем и се обичаме! Затова Бог е любов - нашата любов!

Из ученическа анкета на тема " Вярвате ли в Бог"

"Аз вярвам в Бог, защото мисля, че той съществува, закриля ни и ни помага. Освен това ,вярата ми ме крепи и ми помага да понасям по-лесно трудностите. Знам, че всичко лошо се връща, както и добрините."

"Вярвам в Твореца, защото тази прекрасна и хармонична природа не може да се роди от случайността и хаоса. Всичко е толкова подредено и обмислено да служи на човека - което говори, че има разумен и добър Творец."

"От хаоса не може да се роди красотата - което говори, че Вселената има Творец."

" Аз вярвам в Бог, но не обичам свещениците. За много от тях църквата е бизнес."

"Църквата проповядва и подтиква към добро, въпреки че в тази институция има хора, които не са достойни да бъдат свещеници."

"Вярата укрепва волята и им дава смисъл и цел в живота."

"Без вяра в Бог животът и страданията са непоносими."

"За невярващия страданията са наказания, докато за вярващия те са изпитания. Тази гледна точка на вярващите прави живота поносим и интересен ."

"Аз и вярвам и не вярвам. Ако има Бог, защо има зло на Земята?"

"Защо Бог позволява злите хора да живеят добре, а добрите – зле?"

"Бог е сътворил човека със свободна воля - да избира свободно доброто или злото."

" Ако няма свободна воля – човек, не носи отговорност за избора си."

"Човек съзнателно избира "доброто" или "злото" – в зависимост от този избор през целия си живот- той ще бъде съден след смъртта си."

" Както има ден и нощ, така има "добро" и "зло" – всичко е заложено гениално, за да се види моралът на всеки човек."

"Бог е създал "злото" не защото е лош, а за да разпознава лошите хора."

"Бог ни е дал свободната воля и едно простичко правило: "Не прави това, което не искаш да ти правят на теб." Оттук нататък всеки прави избора си."

"Хората казват: "Ще повярвам, ако видя чудо". Чудеса стават всеки ден, но повечето хора мислят, че са случайности. Най-голямото чудо е възникването на живота и Вселената. Те не са възникнали случайно - всичко е обмислено прекалено добре, за да е случайно."

"Светът ще стане по-добър, ако все повече хора повярват в Бог."

Мисли на велики хора за Бог

"Науката няма право да отхвърля това, което не може да докаже." **А. Айнщайн**

"Трагедията на 20 век се състои от това, че докато образованите отново почват да вярват, полуобразованите започват да се съмняват." **Б. Маршал**

"Вярвам в Бога, защото съм убеден, че има причинна връзка между всички явления." **Е. Кант**

"Ние познаваме действията на много причини, но не познаваме причините на много действия." **К. Колтон**

"Приемането на една Първопричина във Вселената е необходимост за човешката мисъл. Ние я наричаме Бог." **Спенсър**

"Крайното звено във веригата на причините е Бог." **Шопенхауер**

"Да се обясни сътворението като игра на случайността е тъй наивно, както и желанието да се обясни някоя симфония на Бетховен като плод на случайно паднали върху хартия ноти." **Хеер**

"Цицерон също не вярва в случайното създаване на Земята. То е така абсурдно за него, както е предположението, че случайно нахвърлени латински букви могат да образуват дори само няколко реда от стихове на Омир. Дени Дидро задава на поклонниците на случайността въпроса може ли от случайно нахвърлени букви да се получи Хенриада от Волтер?"

"Ограничените хора вярват в случайността. Силните – в причините и следствието." **Емерсон**

"Важно е някой да твърди, че всичко е плод на случайността. И окото на мухата, и маскировката на молеца, и механизмът на ръката и пръстите, и строежът на материята от протони, електрони и неутрони. Но по този начин тези хора вярват в чудеса много по-големи от онези, които намираме в Библията. Който твърди, че сляпа случайност произвежда всички действия, е изказал голяма безмислица." **Монтескю**

"Който отрича Бог като творец, трябва да обясни произхода на величествения миров подарък. Откъде дойде разума и съзнанието? Къде е началото? А началото на това начало? И така до безкрай. Ясно е, че да се обясни произхода на Вселената от нищото, без твореца, води към началото, което всъщност е безмислица." **Жан Жак Русо**

"Професор Дръмонд в книгата си "Еволюцията на човека" твърди: "Еволюцията не отрича ръката на твореца. Всички еволюционни теории показват склонност да признаят Създателя". Чарлз Дарвин пише: "Първият тласък към еволюцията е направен от Твореца, който е вложил в материята стремеж към развитие."

"Произхода на човека се дължи на Великия разум."

Чарлз Дикенс

"Наистина само ограничените умове си служат със случайност, за да си обяснят непонятното. Случайност няма. Случайно е това, което Бог допусне. Хората са измислили идола на случайността, за да прикриват с него собствената си неразсъдливост." **Демокрит**

"Преди години френския астроном Балант заявил пред едно събрание: "С моя телескоп аз претърсих цялата Вселена и никъде не намерих Бог". Тогава един от присъстващите станал и казал: "И аз отворих моя часовник и не видях в него часовникар."

"Всичко, написано досега за произхода на Вселената, не е нищо друго освен хипотези."

А. Айнщайн

"Блестящият образ на Назарянина ми е направил могъщо впечатление. Никой не може да отрече факта, че Иисус е живял и че думите Му свидетелстват за истината." **А. Айнщайн**

Любим анекдот на папа Йоан – Павел II

"Идва един селянин пред вратата на Ада и пита папача: "Евангелисти в Ада има бол, нали тъй?" "Има, виждал съм." "И православните не са малко, а? "Е, намират се." "А такива, дете тълкуват Свещеното писание?" "Има, не е да няма." "Ама католик нямаше нито един, нали тъй?" "Ами, и католици има колкото щеш". Селянинът помръкнал. Без да ще, казал: "Бог да ви поживи", набързо се запътил нагоре към райските порти и пита Св. Петър: "Тука при вас евангелисти няма, нали тъй?" "Няма такива". –отговаря Св. Петър. "Много хубаво. А православни?" "Не познавам такива". "И това е добре." "А адвентисти, методисти, такива-онакива – вече не ги помня, че ми се замая главата?" "Не съм виждал". "Ами да, те нямат право"-съгласи се селянина" "Само католици има на небето, нали тъй?" "Няма нито един католик". Тук селянинът онемял, но след малко се окопитил и казал: "Че кажете ми тогава, кого държите тук?" "Има християни. Има и други добри люде" – отговорил Св. Петър.

~ Интервю *~*

Когато Втора английска езикова гимназия „ Томас Джеферсън ” е минало

Всеки ден все същият коридор, все същите лица и пак този чин, на който прекарваш цяла вечност. Идва моментът, в който до болка познатото ежедневие вече не е твоето. Гимназията е пълна с ученици- както винаги, но теб те няма.

Всяка година животът повлича по 172 възпитаници на 2АЕГ, които повече не се връщат, за да черпят знания от нея. Вратата се затваря- за последно... Какво се случва след това? Следващите редове са среща с бъдещето, а което нашето настояще е далечно минало. Това е интервю с:

Валерия Сергеенкова, учила в нашето училище, в момента защитава докторска степен в „Харвард“, също така и е преподавала в същия университет латински и древногръцки. Изключително отзивчива и приятна личност-да разговаряме с нея беше истинско удоволствие.

-Какви са първите Ви асоциации , когато се сетите за 2 АЕГ?

- Приятелите, съучениците и по-симпатичните учители.

-Кои учители?

- Господин Кертин–за него се сещам веднага, господин Хил. Той преподава ли още? Много интересен човек е-струва си да направите интервю и с него. (господин Хил е англичанин и е преподавал в гимназията)

-Спаккво смятате, честе се усъвършенствали като сте завършили 2 АЕГ?

-Научих английски. Това го отдавам на 2 АЕГ, въпреки че не е задължително да научиш английски, когато си в английска гимназия. (единодушно се съгласяваме)

-Имаше ли дух на училището?

-В ретроспекция е лесно човек да романтизира нещата. Преди 10-11 години сигурно щях да кажа „Не“, но сега ми се струва, че имаме нещо общо. Зависи как дефинираме „дух“. Но имаше чувство за принадлежност към една група. Не е било безумно- като пионерчетата, но го имаше.

-С колко от съучениците Ви поддържате връзка след завършването на 2 АЕГ?

-Лично аз поддържам тясна връзка с двама души и това не са тези, с които съм била близка в гимназията. Но доста често се виждам с поне още 4-5 души (дори може би 10)

-Спомен?

(Интервюто продължава на страница 10)

КОЛЕДНА БЛАГОТВОРИТЕЛНА КАМПАНИЯ

И това е реалност...

Искам да ви разкажа една история... жи вота от другата страна. Но

не си мислете, че ви очаква поредната лекция, не. Искам да ви запозная с Тях, с децата, които не получават топла ласка, които нямат родителска подкрепа и никога няма да почувстват онази сигурност, която имаме ние.

Ако се замислим, ще осъзнаем колко голям всъщност е проблемът, но в

момента няма какво друго да направя, освен да ви

описа за какво иде реч...

Там някъде, закътана между многото блокове и градинки, се намира сградата на дома „Вяра, Надежда и Любов”. Ако някой мине покрай нея изобщо няма да му хрумне, че под покрива и’ живеят деца, лишени от една нормална човешка ласка, от една проста усмивка седемнадесет ученика от училище се събрахме и заедно с част от ръководството решихме да отидем и да зарадваме тези прекрасни същества. Както всички вие

знаете, организирахме благотворителна кампания, в която повечето от вас взеха участие. С набраните средства купихме елха и коледна украса, торта и различни лакомства с играчка за малчуганите. Още с влизането в сградата можех

да усетя атмосферата на детския дух и неприкритата искреност на децата. За момент тъгата се замени с радост, пустотата с топлина.

Тези дечица са... може би най-точната дума е Съкровища. Техните

истински слова докоснаха всеки един от нас. Малките незначителни неща в обикновеното ежедневие, на които ние не обръщаме внимание, за тях бяха едно вълшебно преживяване.

Веднага с влизането на Дядо Коледа и Снежанка мъниците започнаха да се трупат около тях с надеждата да получат подарък. Малките ръчички се протягаха, желаяйки да докоснат бялата брада или да прегърнат усмихнатата Снежанка.

Знаете ли, тези дечица са истински, те знаят какво е да си сам, почувствали са празнотата и може би никога няма да имат пълноценния

КОЛЕДНА БЛАГОТВОРИТЕЛНА КАМПАНИЯ

живот,
който
водим
ние. Защо
ли?
Защото
това е
жестоко...
да видиш

как

еднодве годишно момиченце протяга малките си ръчички към теб, желаещо да го гушнеш или да му попееш. За тези няколко часа, които човек прекарва с тях, живота му се променя коренно. Осъзнаваш истините, проумяваш, че има много повече злини и неправди по този свят, повече отколкото ти си представял. Очите ти виждат, душата ти чувства, а сърцето бие заедно с мисълта, че след като ти си тръгнеш от тази стая, от тази сграда-те отново остават сами. Сами с техните детски мечти, неизпълнени желания и убити копнежи.

И знаете ли, аз ще се върна. Ще се върна там и ще се опитам да им подаря още малко топлина, да ги накарам пак да се усмихнат, да се почувстват приятели на някого.

Независимо от възрастта си, имаше дребосъчета на по 3-4 годинки или вече пораснали в 1-2 клас, та дори и по-големи, на нашата възраст, всичките бяха потиснати. Всеки със своите проблеми, опитващ се да се справи по един или друг начин. Момиче или момче, просто желаещо да поиграеш с него, да му обърнеш внимание, да го пагалиш и да му прошепнеш: "Браво, точно така"!

И онези мигове обърнаха моя живот. И онези моменти ме накараха да потърся вътре в себе си, малката

частичка,
която
толкова
дълбоко
се бе
таила,
страхувай
ки се да
признае,

че не всичко е идеално. Гушвайки всяко едно дете за довиждане, изпитах тъга, просто усетих една част от това, с което може би те живеят постоянно. Да, това бе само едно довиждане, защото определено не беше Сбогом!

Ралица Цветанова 9^е

-Конкретен спомен... Това е трудно...Дайте ми време да помисля....

-Успял човек ли сте?

-Човек не знае дали е успял, докато не направи равносметката на края на живота си. Но на 30 години да кажа , че съм успял човек е нереалистично.

-Какво е успял човек за Вас?

-Ако човек е щастлив и се чувства добре, то той е успял. От социална гледна точка да си успял значи да имаш успешна кариера, пари, голяма къща, семейство- нещо такова.

-Като човек, учил толкова много, искам да Ви попитам – струва ли си цялото това учене?

- Това е много индивидуален въпрос. На някои хора поне им понася ученето. Обичат да правят неща с бърза възвращаемост - не непременно материални облаги, но да получат удовлетворение общо взето веднага. Докато ученето е инвестиция в доста далечен план и не знам дори дали „инвестиция” е точната дума. Ако на човек не му е интересно и приятно да учи, по-добре да се откаже. Според мен си струва!

-Вие сте учили и преподавали в САЩ, какво мислите, че липсва на българската образователна система?

-Аз нямам опит какво се случва във ВУЗ-овете в България, но съм чувала. От друга страна не знам каква е ситуацията в средните училища в други страни. Като общо мога да кажа, че няма мотивация нито в учениците, нито в учителите, с малки изключения. Самата аз не бях особено мотивирана като ученичка. Традиционно се говори, че за българина образованието е най-важно и че децата трябва да се изучат, самите деца нямат ясни цели пред себе си-нужно да се завърши, да се вземе тапия, но какво се случва през тези години...

-Харчат се парите на мама и тати.

-Това го има и в САЩ, но там студентите са по-мотивирани и самите преподаватели също. Въпреки това не е честно да се сравняват разни тийнейджъри в училище със студенти в университета, тъй като за тийнейджъра училището не е най-важното нещо в живота, то така и трябва да бъде. Но защо студентите в България не се интересуват много, може би има някакъв цинизъм в обществото-„на

когото не му се работи–учи” и това е останало от комунистическо време.

-Какво трябва да се направи и кои трябва да го направи, за да се подобри ситуацията ?

-Според мен-да се вложат пари в началното образование. Много е важно какво се случва в началното училище и в гимназията. Трябват пари за квалифицирани учители, за качествени учебници. Да се преобразува системата, да се повиши интелектуалното ниво на тези, които измислят учебниците.

-Какво мислите за днешната младеж, за нас?

-Днешната младеж ми е симпатична. Нямам преки взаимодействия с нея. Не мога да се сетя кога за последно съм се виждала с някого на под двадесет години, освен мои студенти. Същите са си, въпреки че изглеждат малко по-възрастни, отколкото смятам, че би трябвало да изглеждат, но това винаги е така. Всяко поколение смята, че помладите се състаряват като се обличат, гримират, говорят и се държат по някакъв техен си начин. Това е естествено-не бих казала, че днешната младеж е по-друга. Може би има повече пари в живота на младежите. Това е нормално, защото всички в България имат повече пари.

-Сещате ли се за някоя екстремна случка от училище?

-Аз съм от добричките деца. Понякога преписвахме и такива глупости, но не сме вандалствали. Да, не бяхме диваци. Все пак малко по-интелигентни деца бяхме. Средното ниво беше по-прилично. Нямахше инфалтилни глупости , като това да намажеш лепило на вратата. То и без това училището беше в доста окаяно състояние оставаше само и ние да го рушим.

(Обесняваме за измененията в училище и разбираме, че филиалът е относително нов-преди го е нямало, също и разпределението на стаите е било различно)

-Има ли още библиотека?

-Да-там е.

-Аз си я спомням с мили чувства. То беше една малка стаичка, но много ми помогна, защото тогава за първи път започнах да чета книги на английски-много важен е достъпът до тях.

-Любима книга?

-Този въпрос хич не го обичам. Човек чете от всичко по много и избира. Важното е да се чете. Някои имена са по-известни ,други не толкова. Нещо, което напоследък съм чела-в момента мъча “Moby Dick”. Страхотна е книгата на

Малкълм Лаури-„Under the Volcano”. Класика също трябва да се чете “Canterbury Tales” например - те са страшно забавни и мръсни. Също и българска литература – “Записки по българските въстания” – тя не се учи в училище , но е най-хубавият български роман. Представява историческо повествование и според Захари Стоянов е истина, но е невероятно увлекателен и по-хубав от Вазовите творби, които се учат в училище. В „Записки по българските въстания” има невероятно поетични моменти,някои смешни и битови елементи,както и високоинтелектуални разсъждения.

-Кои други учители са Ви преподавали освен тези, които назовахте?

-По физика имахме една учителка - Недялка Тодорова, която беше доста страшна.

-Тя е толкова мила.

-Много мила, но и много изпитваше.

След това разговорът продължи с това кой къде ще кандидатства,как се кандидатства в чужбина, дали много ученици ще учат извън България, какви стипендии се отпускат и дали имаме преподаватели англичани.

-Пожелание за учениците и преподавателите от 2АЕГ?

-Да са живи и здрави и да се веселят колкото се може повече, но и да учат. Както и за преподавателите-винаги има място за усъвършенстване. Ученици, дайте шанс на учителите да ви научат.

А ние пожелаваме: 10 години след като завърши всеки ученик от 2АЕГ да има толкова завидна автобиография като тази на Валерия и да се усмихва така широко като нея.

Част от въпросите бяха написани от господин Кертин.

**Интервюто осъществиха :
Петър и Емилия 12^Е**

Ползата и Вредата от Празниците

Напоследък няма как да не забележим промените около всички празници-омагьосаният им свят е опиянил и завладявал всеки-един безкраен карнавал на магия и веселие. Трапезите се редят една след друга, разни червендалести и мустакати чичковци се оригват край масите, младежта е в еуфория-е как, нали “сега му е времето”, както се казва, чалга се лее отвсякъде и с две думи-всичко празнуват. Много весело, нали... Но празниците отминават и се превръщат в поредната касетка празни бутилки от водка под стълбището. Ех, май много такива касетки вече се натрупаха. Празниците отгърмяха като по празнично шарена конфета или две, или като цял кашон пиратки и фойерверки, откъснаха няколко ръце и няколко крака, но нали за това са си празниците, и отминаха. Останаха площадите, заринати в бутилки, споменът от голямото преяждане и махмурлука. Е, махмурлука се държа повечко...Но, нали за това са празниците! И след това какво!?! Нищо...животът се върна по-сив и скучен от всякога, сякаш от светлия, топъл и пълен с веселие влак някакъв дебел вонящ кондуктор те изхвърли наред полето. Случва се...И какво остава-нарамваш раницата и тръгваш, такъв е животът...така е след празниците-неверни и измамни-идват,омайват те, дават ти едни големи, светли мечти и...те зарязват и накрая ти изглеждат като един клоун, изпоцапан с грим, който ти се изсмива в лицето. Каква ирония...

И това какво значи? Да не празнуваме!?! Да не поемаме риска, за да не останем разочаровани накрая? Да си останем във все същото сиво поле и да не се качим на влака нито веднъж! Кой идиот го предложи?! Ако си мислите, че съм аз-значи съвсем не сте ме разбрали. Да, празниците идват и си отиват, оставяйки ни още по-разнебитени и дори всичко да мине, кажете си-е какво пък? А и не забравяйте най-важното-не е нужно да е празник, за да сме щастливи-няма такъв график или разписание за щастие! Всичко зависи от нас-ако искаме да сме щастливи ще бъдем! А и освен това всеки ден си е страхотен празник, не мислите ли!?!

Юлиан Димитров 9^е

~ МногoзНаЙко *~*

Отговорете правилно на въпросите. Донесете лист с трите си имена, класа и отговорите в кабинета на г-жа Миланова до 30 април 2009 година. Ако сте първият събрал най-голям брой точки, ще спечелите два билета за кино и снимка в следващия брой на вестника. Поредният номер на въпроса съответства на броя точки, който ще получите при верен отговор.

1. Кое животно е наричано цар на животните?
 - а) магаре
 - б) лъв
 - в) кокошка
 - г) маймуна
 2. Кой е най-високият водопад в света?
 - а) Виктория
 - б) Анхел
 - в) Ниагарския
 - г) Райското пръскало
 3. Какво означава думата „сенсей“ според източните бойни изкуства?
 - а) учител
 - б) вид самурайски меч
 - в) бойно облекло
 - г) техника за медитация
 4. Коя актриса изпълнява главната роля във филма „Карибски пирати“?
 - а) Холи Бери
 - б) Дрю Баримор
 - в) Анджелина Джоли
 - г) Кира Найтли
 5. Къде се развива действието в романа на Дан Браун „Шифърът на Леонардо“?
 - а) Испания
 - б) Франция
 - в) Италия
 - г) България
 6. Колко километра е дълга река Нил?
 - а) 6 650км
 - б) 2 500км
 - в) 4 850км
 - г) 3 000км
 7. Коя от изброените песни е изпълнявана от Крис Браун?
 - а) Hero
 - б) Kiss-kiss
 - в) In the end
 - г) Last kiss
 8. През коя година е създадена Търновската конституция?
 - а) 1878г.
 - б) 1879г.
 - в) 1903г.
 - г) 1885г.
 9. В коя древна държава се е родила демокрацията?
 - а) древен Рим
 - б) древен Египет
 - в) древна Елада
 - г) Персия
 10. В кой месец е фаталният петък 13-ти, свързан с началото на арестите на рицарите - тамплиери от крал Филип Хубави?
 - а) декември
 - б) април
 - в) юли
 - г) октомври
-

~ Судоку *~*

Лесно

	6			4 2		3 9		
		1				2		
					3 4			
		3					9 8	
	1			6			5	
	5 7					3		
		4 8						
		5				9		
	2 9			7 5				1

Трудно

			7 2 9			5 4		
	7 9							3
			8					
	6 7			2		4		
	8	2		5		6	7	
	4		9			8 2		
					8			
	1					7 3		
	5 9		6 3 7					

За майстори

		8					7		
							4 1 7		
	2 1								
	4	3							
			8		2		9		
							5	2	
								8 7	
		7 9 6							
						1			3

★ Зодиака ★

ОВЕН 21.03.-20.04.

Хубав период

Бъдете спокойни за вас купонът тепърва започва. Скоро всеки тези мъчения с домашни, изпитвания, контролни всеки ден ще спрат. Да правилно прочетохте “ще спрат”... Остана още съвсем мъничко и вашата личност ще бъде съвсем деликатно изритана от даскало. Но не се притеснявайте-независимо, че новината няма да зарадва особено родителите ви, ще се разминете само с 3 месеца леко наказание, което ще включва лишаване от комп, без излизане с приятели или гледане любимите филми, но за сметка на това прахосмукачката и миенето на чиниите са изцяло само и единствено за вас.

ТЕЛЕЦ 21.04-20.05

Стабилни сте

Всичко за вас е идеално. Вие заковахте 3-ката по всички предмети и няма изгледи да спада вашият “блестящ” успех. Дори има вероятност да го покачите на 4.00 просто на следващите 1 000 000 контролни да се постараете повече с пицовите, за да може резултата да е 3 * 2. Горев главата, все още сте стабилни.

БЛИЗНАЦИ 21.05.-20.06

Възползвайте се от шанса

Благоприятни дни за почивка и пътувания стига да не са свързани с бягане от дългите и скучни училищни часове. Сред хората, които се намират под властта на Марс много рядко може да се срещнат такива, които преследват слава и престиж измежду учителския кръг. Идния месец предлага добри възможности за уникалните номерца (разхлабителното в кафето на даскалката), характерни за близнаците и което е уникално-не се очертават никакви последици за вас. Звездите ви съветстват да дерзаете в оценките и да пренебрегнете факта, че вчера сте седчили до 01.00 за да си научите И на другия ден се оказва, че губите точно този предмет.

РАК 21.06.-20.07.

Внимавайте да не се подхлъзнете

Марс оставя своята следа в живота ви, предстои ви интересно запознанство, което ще окаже космично влияние върху вас. Вманиачавате се прекалено много в малките неща, което ще ви доведе до поредната загуба на контрол-затова пийнете някоя друга чаша текиле и ...гледайте ваще да не ви набарат в някое “цветущо” състояние. Предстоящите ви 50-тина контролни са сигурен знак за стръмна пързалка в оценките, но в каква посока решавате само вие.

ЛЪВ 21.07.-20.08.

Дръжте се, буря

Вие сте в уникално подходящ период за нови запознанства. Очертава се те да са с трите частни учителки, които майка ви е наела, за да ви накара да се справите по-лесно с измъкването от всичките двойки през първия срок. Математиката, английския и физиката са с голяма важност за вас, защото са профилиращи в училището, в което се очертава да се преместите, ако не подобрите успеха си. Може да разчитате на приятелите си, но не се предверявайте-алкохола не щади никой. И все пак не се отчайвайте, изглежда че в идните седмици ще имате поне няколко пиянски вечери.

ДЕВА 21.08.-20.09.

Щастливи мигове

Подвластни сте на силната щастлива магия, завладяла ви под влиянието на Меркурий. Близкото ви бъдеще е изпъстрено от успехи и радости като няколко бци по Английски (звездите прошепват, че преподавател ви е г-жа Колева), следват 3 доста кратки урока по биология и накрая, но не на последно място и любовта ще кацне на рамото ви. Родителите ще ви зарадват с някоя яка сумичка джобни и ето успявате да скалпите един щур купон в голямата вила на баба. Така че горе главата и епоу.

ВЕЗНИ 21.09.-20.10

Седмица на успеха

През новата седмица Везните ще са в отлично настроение и никой и нищо няма да е в състояние да го промени. В служебен план имате малко препятствия, които се изразяват в болки в корема, психични отклонения, повръщане, увеличаване на броя двойки и естествено разсеяност, но спокойно всичко е наред това са първите признаци, че родителската среща наближава, но не се заблуждавайте просто халюцинирате.

СКОРПИОН 21.10.-20.11.

Be positive

Потоп от ненужни натоварвания се излива върху вас. Силите и търпението ви са на изчерпване, но положените усилия ще бъдат наградени. Предстои приятна изненада от страна на най-добрите ви приятели. Марс и Юпитер са в 7^{-та} си фаза, което ви гарантира невероятни успехи в любовта и достатъчно добри оценки, за да минете пред строгите погледи на родителите си. Гледайте по-позитивно на нещата и звездите ще ви помогнат да осъществите своите планове и кроежи относно бягството последните 3 часа в петък

СТРЕЛЕЦ 21.11.-20.12.

Опасни стрели летят към вас.

Попадате в обсега на земетресение висок рихтър. Света ви се разлюлява от натрупаната камара не извинени и дългия списък домашни задължения. Не изпадайте в паника, а просто теглете една дълга и широка и излезте на по кафе с някой готин индивид от противоположния пол. Задоволявайте се с това което имате, защото тъмните облаци надвиснали над вашата особа не венчаят нищо добро. Звездите ви съветват да поздравявате учителите по коридорите и да не спите в часовете им, защото те са потенциалните ви врагове.

КОЗИРОГ 21.12.-20.01.

Горе главата

Ужасът се повтаря 1вият срок беше затишие пред буря сега е истинският ураган – 2^{-ят}. Тъкмо успяхте да се докопате до тройките и ето пак всичко наново. За сега нямате много успех... Намирате се в голяма дупка и сякаш тя става все по-дълбока и по-дълбока... Но спокойно и на вашата улица ще изгрее слънце (все някой ден) Звездите ви съветват да смалите размера на пищовите, да започнете от сега да пишете някой неща по чиновете си и да не харчите безразборно парите си, а да ги пазите за денят, когато даскалите ще ви оформят.

ВОДОЛЕЙ 21.01-20.02.

Апокалипсис сега

Много тежки дни ... Наближават ваканции и звездите Ви съветват да внимавате със спиртните напитки, защото има голяма вероятност (101 %) да се отрежете яко. Венера ви съветва да обърнете внимание и на любовния аспект във вашия живот. Ние пък ви казваме да си хванете парцалките и да се стегнете, защото даскалите скоро ще се осетят, че музиката която дъни из стаята се разнася от вашите слушалки.

РИБИ 21.02 -20.03

Очаквай неочакваното

Под влиянието на Уран идните дни няма да са едни от най-благоприятните за вас. Предстоят тежки контролни, но ако си седнете на четирибуквиего шанса да изкарате добра оценка е много висок. Внимавайте с приятните запивки покрай ваканциите, защото ви очаква тежък махмурлук. Колкото и да не ви се вярва предстои един дълъг месец изпълнен с много адреналин и луди моменти.

Дневник на училищния парламент

30.10.2008

1. Учредване на ученическия парламент.
2. Обсъждане на устава, програмата и водещите принципи на работа в Уч.парламент.
3. Обсъждане на теми за дискусии.

06.11.2008

1. Дискусия на тема: Психоклимата в училището и по класовете. Причини за възникване на напрежение и методи за справяне с проблема.
2. Набелязване на конкретни мерки – мозъчна атака.
3. Обсъждане на идеята за организиране на Коледна благотворителна кампания.
4. Сформиране на екип за писане на проект „Живот без тютюн”.

14.11.2008

1. Преглед на емоционалния фон в училището – отчитане конкретни резултати във връзка с провежданата превантивна кампания и психодиагностиките по класовете.
2. Създаване на организация и възлагане на персонални задачи за Коледната благотворителна кампания в дом № 7 и дом „Вяра, Надежда и Любов” в град София.
3. Изслушване на проявени ученици. Решаване на възникнал казус между ученици от 8^{те} класове.
4. Работа с екипа по проекта „Живот без тютюн”.

20.11.2008

1. Анализ на емоционалния фон в училището. Изслушване на проявени ученици 9^а. Решаване на възникнал казус в класа.
2. Дискусия на тема: „Толерантни ли сме към различните”?
3. Избор на представители за Координационния ученически съвет /КУС/ към р-н „Илинден” – Ралица Цветанова 9^е, Цветалина Недялкова 9^г, Елена Василева 9^е.
4. Отчет на отговорниците по благотворителната Коледна кампания.

27.11.2008

1. Преглед на емоционалния фон в училището. Изслушване на проявени ученици. Решаване на възникнали казуси.
2. Създаване на организация и екип за издаване на училищен вестник.
3. Обсъждане на предстоящи участия в дискуссионния Младежки клуб в Президентството на Република България.

04.12.2009

1. Преглед на емоционалния фон в училището. Изслушване на проявени ученици. Решаване на възникнали междуличностни казуси.
2. Провеждане на дискусия с представители на Ученическия съвет от А.С.Попов на тема: „Как да организираме ученическо самоуправление – „обмяне на практика””.
3. Изработване на концепция на Ученическия вестник.
 - 3.1 Да отразява събитията и атмосферата в училището.
 - 3.2 Да популяризира ученическото самоуправление.
 - 3.3 Да бъде сцена и стимул за творчески изяви на широк кръг ученици.
 - 3.4 Да моделира гражданско поведение като дискутира наболели проблеми в училището, в образователната система и в обществото.
 - 3.5 Да прави PR на училището пред обществеността и институциите.
4. Организиране на общоучилищно допитване за име на вестника.
5. Мозъчна атака за име на вестника.

Дневник на училищния парламент

11.12.2008

1. Обсъждане на емоционалния фон в училището.
2. Отчети по провеждането на благотворителната кампания и подготовката на 1вия брой на уч.вестник.
3. Обсъждане на участието на уч.парламент на дискусиите в Президентството. Темата е: „Необходими ли са или са излишни частните уроци?“

18.12.2008

1. Обсъждане на емоционалния фон в училището. Решаване на възникнали казуси. Изслушване на проблемни ученици.
2. Анализ на представянето ни в дискуссионния клуб в Президентството на 14.12.2008.
3. Разпределяне на персонални задачи по организация на Коледно тържество.

20.12.2008

1. Провеждане на Коледно благотворително тържество в дом „Вяра, Надежда и Любов“ 08.01.2009
2. Обсъждане на 1^{ви} брой на училищния вестник.
3. Анализ на организацията. Коледната благотворителна кампания и Коледното тържество. Критични бележки.

15.01.2009

1. Обсъждане на емоционален фон в училището. Решаване на възникнали казуси.
2. Създаване на работна група и обсъждане на рубриците за втория брой на училищния вестник. Мозъчна атака.

22.01.2009

1. Обсъждане на емоционален фон...
2. Гласуване на решение за обявяване на вътрешноучилищен конкурс „Бог е любов“ и издаване на тематичен брой на училищния вестник. Изложба „Пикасо“ в Галерията за чуждестранно изкуство.
3. Сформиране на комисия за оценка на творбите в училищният конкурс „Бог е любов“ в състав: г-жа Л. Почеканова-председател, г-жа Магдалена Дамянова, г-жа Вера Димитрова, г-жа М. Стоянова, Вяра Кунева-у-ка 9г клас, Юлиан Димитров у-к 9е клас и г-жа К. Миланова – педагогически съветник във 2^{ра} АЕГ.

Редакционна колегия:

Отговорен редактор:

г-жа К.Миланова – пед. съветник

По изданието работиха:

Ема Русева-9е клас

Ралица Цветанова-9е клас

Юлиан Димитров-9е клас

Елена Василева-9е клас

Петър Петров-12е клас

Графичен дизайн:

Соня Димитрова-преподавател по информатика и ИТ във 2^{ра} АЕГ